

KRISZTUS FELTÁMADT

Mondjátok, énekeljétek
egyre és egyre.
Ez az igazság,
hinni kell benne.
Ha nem lett volna
üres a sir,
igaz a hír,
ma semmi sem lenne.

Tamások dárídója,
gyilkosok orgiája
taposna gyöngyön,
vetésen.

Nem lenne ima, ének,
se özvegyi fátyol,
csak varju, keselyű
a nagy temetésen.

Csak mondjátok egyre, egyre,
mindég jobban, hangosabban,
mindég többen,
egyre többen,
míg egyszer az értelmére
minden ember rá nem döbben.

Aki hallja, adja tovább,
hívó a tamaskodóknak,
bátor a gyávának,
patak a folyónak,
folyó a tengernek,
fehér a színesnek,
ember az embernek.

Mert ez az igazság.
Elsőnek a sir szája mondta
Magdolnának,
az apostolok füléhez ért,
Tamást térdre kényszerítette
legyőzte Nérót,
meghódította Rómát,
s glóriás fényrel
dicsőíti meg a vért,
mit vértanuk hullatnak érette.

CSIGHY SÁNDOR

•••

HŐSÖK VASÁRNAPJÁN

Tietek ez a vasárnap
tulipános fénye.
Benne zengi hős nevetek
Isten költeménye.
Ami a zsarnokság dühe
lerombolt, szétépett,
szór a május sírotokra
ezerszer szebb éket.

Ujabb hősök piros vére
fénylő rubint rajta
és e fényből felénk harsog
magyar hősi rajta.
Tietek ez a vasárnap,
veletek van tele
minden falu, minden város
utcája és tere.

Ti arattok a mezőkön,
kaszáltok a réten,
ti álltok a romok felett
kőmorán, setéten.
Ti húzzátok a harangot,
fújjátok a kürtöt,
lelkeket felriadózni
mindég ti repültök.

Ha harcunkban erőnk lankad,
ti ráztok fel minket,
dicsőségtek beragyogja
gyászos tereiket.
Ti vagytok a gyöngy, az arany,
a nemzet szent kincse,
a szabadság ajtajának
ti vagytok kilincse.

Ti vagytok a szikla, melyre
új ezerév épül,
a magyar föld feldúlt tája
véretektől szépül.
Együtt tépjük szét a láncot,
mely kínozza népünk
Ha elbukunk, együtt lesz majd
dicső temetésünk.
CSIGHY SÁNDOR:

